

Da ingen flere begjærede Ordet, gif man til Afstemning, hvorved

1) Udvalgets Mindretals Forslag til en ny § 1:

Ligesom Beholdningerne, der 31te Marts 1853 fandtes i Kasserne i Hertugdømmerne Lauenborg 46,959 Rd. 62 $\frac{1}{2}$ og Holstene 742,637 Rd. 2 $\frac{1}{2}$ samt i Hertugdømmet Slesvig 456,603 Rd. 95 $\frac{1}{2}$, allerede ifølge Statsbudgettet 1853—54 ere inddragne som særligt tilhørende vedkommende Landsdele, saaledes inddrages ifølge nærværende Lov Beholdningen, som samme Datum fandtes i Kongerigets Kasser, 5,407,959 Rd. 76 $\frac{1}{4}$ $\frac{1}{2}$, som Kongerigets særegne Kassebeholdning.

forkastedes med 54 Stemmer mod 8.

2) Lovudkastets § 1 (See Anhanget Sp. 619)

vedtoges eenstemmigt med 59 St.

Herved bortfaldt Udvalgets Mindretals Forslag til en ny § 2.

3) Udvalgets Fleertals Forslag til § 2:

At istedetfor følgende Ord i § 2: „forbeholdes en nærmere Fordeling mellem Landsdelene og føres foreløbigen i Statsregnskabet som fælles Kassebeholdning,” sættes: „føres foreløbigen i Statsregnskabet som fælles Kassebeholdning. En fuldstændig Dvgjørelse af Kongerigets og Hertugdømmernes finantzielle Mellembærende forbeholdes.”

vedtoges eenstemmigt med 68 St.

4) Lovudkastets § 2, med den vedtagne Forandring, saalydende:

„Resten af den i Kongerigets Kasser til den angivne Tid tilstedeværende Sum 3,378,344 Rd. 18 $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$, føres foreløbig i Statsregnskabet som fælles Kassebeholdning. En fuldstændig Dvgjørelse af Kongerigets og Hertugdømmernes finantzielle Mellembærende forbeholdes.

vedtoges eenstemmigt med 73 St.

§ 3 med de dertil hørende Ændringsforslag fattes derpaa under Forhandling.

Ordføreren: Med Hensyn til Realiteten af § 3 har Udvalget ingen Indvendinger at gjøre. Det er jo vistnok, at den Sum, som ifølge denne Paragraph bliver opført som Kongerigets Overskud for Finantsaaret 1853—54, er meget betydelig mindre, end dersom den blev beregnet ligefrem efter Finantsloven for 1853—54; men, da den saakaldte Overskudsparagraph, som findes i de senere Finantslove, ikke findes i denne, og da Rigsdagen senere har anerkjendt en anden Fordelingsmaade, med Hensyn til særlige og fælles Indtægter og Udgifter, som rigtigere, saa anseer Udvalget det for naturligt, at man ogsaa med Hensyn til Finantsloven for 1853—54 gaaer ind paa den samme Fordelingsmaade. Hvad derimod angaaer Paragraphens Form, da mener Udvalget, at det ikke vilde være rigtigt at henvise til Statsbudgettet for 1853—54 og derved paa en Maade give det en Anerkjendelse.